RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.633 van 18 april 2002
in de zaak A. 100.128/XIV-1818.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. VAN DE VELDE,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Paardenstraatje 35

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 22 juni 1956 en van Tadzjiekse nationaliteit, op 6 februari 2001 (griffiestempel) heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 december 2000 waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 januari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 11 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 13 maart 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 14 januari 1997 en verklaart zich vluchteling op 18 februari 1997.

1.2. Op 17 maart 1997 wordt zijn asielaanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 13 juli 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.4. Op 1 april 1999 beslist de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dat het beroep van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond is.

1.5. Op 7 juni 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 15 juni 1999.

1.6. Op 5 juli 1999 dient verzoeker bij de burgemeester van de gemeente Heist-op-den-Berg een aanvraag tot voorlopig verblijf in op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze aanvraag wordt bij beslissing van 27 december 2000 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

> “(...)
> Reden(en):

De redenen die werden aangehaald waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, kunnen niet als buitengewone omstandigheden aanvaard worden. Het feit dat betrokkenen een trajectovereenkomst met de VDAB hebben ondertekend, een cursus Nederlands en een VDAB-opleiding hebben gevolgd, zij kunnen beginnen werken van zodra ze over een arbeidskaart beschikken, zij schoollopende kinderen hebben, reeds verschillende contacten gelegd hebben met Belgen en hun vrienden en kennissen hun lof en steun betuigen, is op zich niet uitzonderlijk.

De problemen in hun land hebben het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 van de wet in België in te dienen.

Tevens dient te worden opgemerkt dat een procedure ingesteld bij de Raad van State, niet opschortend werkt. Inmiddels is deze laatste procedure trouwens afgesloten. Op 12/10/1999 werd de vordering tot schorsing door de Raad van State verworpen en op 23/03/2000 werd afstand van het geding vastgesteld.

(...).".

2.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Willekeurige & verkeerde motivering van de Minister.

De Minister heeft (geeft) geen duidelijke en eenduidige omschrijving van het begrip "humanitaire reden". Uit de talloze dossiers blijkt dat bv. een gebrek aan tewerkstelling voldoende reden is om over te gaan tot weigering. Een identieke argumentering wordt eveneens gebruikt voor het gebrek aan kennis van de Nederlandse taal, gebrek aan integratie, etc.

Verzoekers voldoen aan al deze argumenten, maar worden toch geweigerd. Op welke gronden?

De asielaanvraag van verzoekers werd definitief verworpen. Dit kan geen argument zijn om een verblijf om humanitaire reden te verwerpen. Het ene heeft niets met het andere te maken en beide procedures staan volledig los van elkaar. Op deze gronden kan een weigering voor verblijf in toepassing van art. 9, 3 Vreemdelingenwet dan ook niet rechtsgeldig worden gemotiveerd.

Verzoekers zouden de aanvraag om machtiging tot verblijf kunnen doen via de normale procedure, te weten diplomatieke of consulaire post. Verzoekers baseerden zich op art. 9, 3 Vreemdelingenwet. Zulk een aanvraag dient niet te gebeuren via de diplomatieke of consulaire post, maar via de burgemeester van de woonplaats van verzoekers. De buitengewone omstandigheden welke verzoekers hiervoor aanhaalden waren overduidelijk en overtuigend. Werkzaamheden van ouders en schoolplicht van de kinderen. Bovendien is dit argument, zoals aangehaald in de bestreden beslissing abstractie makende van alle feitelijke buitengewone omstandigheden, niet alleen hypocriet maar vooral niet gemotiveerd.

Bij wijze van conclusie moeten verzoekers vaststellen dat zij voldeden aan alle in het verleden aangehaalde weigeringsgronden, dat zij bovendien uitvoerig en in feite aangaven welke de buitengewone omstandigheden waren waarop zij zich baseerden, en dat de Minister zich beperkt tot het creëren van nieuwe weigeringsgronden zonder deze te motiveren en zonder op gemotiveerde wijze de aangehaalde buitengewone omstandigheden te weerleggen.

De beslissing is dan ook niet naar recht gemotiveerd en schendt door het invoeren van willekeurige criteria het vertrouwensbeginsel.";

Overwegende dat verzoeker in essentie de schending van de motiveringsplicht inroept omdat de door hem ingeroepen buitengewone omstandigheden niet werden aanvaard in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat artikel 9 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt :

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.";

dat artikel 9, derde lid, van voormelde wet als algemene regel bepaalt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat in buitengewone omstandigheden het hem evenwel wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet mogen verward worden met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen;

Overwegende dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmach-tiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Overwegende dat, vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om verzoeker een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, de verwerende partij moest nagaan of zijn aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden; dat de betrokken vreemdeling klaar en duidelijk in zijn aanvraag moet vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de diplomatieke dienst of consulaire overheid in het buitenland in te dienen; dat uit zijn uiteenzetting moet blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat;

Overwegende dat de aanvraag van verzoeker om machtiging tot verblijf van 1 september 1998, op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als volgt luidt :

"(...)
Ik ga niet ingaan op de problematiek en ellende die het gezin XXX doormaakte in hun land van afkomst gezien dit zal behandeld worden voor de Raad van State.
Ik ga u wel even schetsen wat het gezin tot op heden al geprobeerd heeft om deel uit te maken van onze maatschappij en om een nieuw veilig leven op te bouwen:
- beide ouders hebben onmiddellijk een trajectovereenkomst ondertekend met de VDAB met het oog op zoeken naar werk (stuk l);
- zij hebben een cursus Nederlands gevolgd van 01.02.1999 t/m 18.06.1999 (stuk 2);
- zij hebben bij de VDAB een opleiding gevolgd met veel enthousiasme; de VDAB looft hun stiptheid, hun samenwerking, hun omgang met anderen (stuk 3);
- de Heer XXX kan onmiddellijk beginnen werken maar wacht op zijn arbeidskaart; hij heeft reeds een contract ondertekend bij het OCMW-WILLEBROEK (stuk 4); ook Mevrouw XXX zal aan de slag kunnen bij de VZW EMMAUS te DUFFEL;
- de kinderen T. en O. lopen school in het HEILIG HART te HEIST-o/d-BERG; hun schoolresultaten zijn fantastisch (stuk 5);
- de beoordelingen van de houding, inzet, omgang, enz... vanwege de directeur, leerkrachten zijn zeer lovend (stuk 6);
- er bestaat een steuncomité bij de kinderen in school (stuk 7);
- lijst van mensen in hun omgeving loven de manier van omgang met derden, de ijver, hun integratievermogen, hun beleefdheid, enz... (stuk 8).
De familie heeft nu eindelijk na een moeilijk en gevaarlijk bestaan een rust gevonden in hun leven. Zij hebben al het mogelijke gedaan om niet afhankelijk te zijn van een vervangingsinkomen en zijn onmiddellijk op zoek gegaan naar werk. Zij proberen de Nederlandse taal machtig te worden; de kinderen spreken (het) reeds vloeiend en de ouders kunnen een conversatie aangaan.
Zij hebben reeds verschillende contacten gelegd met Belgen van buren tot leden van sportclubs, tot ouders van medeleerlingen van hun kinderen. De kinderen zelf zijn volledig geïntegreerd in de schoolgemeenschap.
Het gezin XXX bevindt zich thans reeds 2 ½ jaar in ons land en hebben (heeft) nog steeds geen eindbeslissing over hun (zijn) toestand. Zij zijn een schoolvoorbeeld van hoe een gezin zich echt kan integreren in de samenleving.
Aangezien de procedure van asiel nog niet is uitgeput, kunnen zij om reden(en) onafhankelijk van hun wil, ons grondgebied niet verlaten.
Mijn cliënten verblijven hier thans nog legaal aangezien de Raad van State nog geen uitspraak gedaan heeft over de schorsing van het bevel het land te verlaten enerzijds (en over) de grond van de zaak anderzijds.
Mijn cliënten voldoen derhalve aan de voorwaarden om een machtiging tot verblijf te vragen, vastgelegd in art. 9, 3/ lid van de Wet van 15.12.1980 en verwijzen naar de Omzendbrief desbetreffend van de Minister van Binnenlandse Zaken van 15. 12. 1998.
(...).";

Overwegende dat in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet geen redenen worden aangehaald waarom het onmogelijk zou zijn om de aanvraag in het buitenland te kunnen indienen; dat verzoeker ten onrechte meent dat de verwerende partij er zich toe beperkt nieuwe weigeringsgronden te creëren zonder deze te motiveren en de door hem aangehaalde buitengewone omstandigheden niet weerlegt;

Overwegende dat het eerste motief waarop de bestreden beslissing steunt het gegeven is dat verzoeker niet de buitengewone omstandigheden aanhaalt waarom hij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf niet kon indienen via de diplomatieke of consulaire post van België in het buitenland; dat inderdaad de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken kon overwegen dat het feit dat verzoeker een trajectovereenkomst met de VDAB

heeft ondertekend, een cursus Nederlands en een VDAB-opleiding heeft gevolgd, hij kan beginnen werken van zodra hij over een arbeidskaart beschikt, hij schoollopende kinderen heeft en reeds verschillende contacten gelegd heeft met Belgen en zijn vrienden en kennissen hem lof en steun betuigen op zich niet uitzonderlijk zijn en niet de buitengewone omstandigheden uitmaken, zoals bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, die verzoeker zouden verhinderen om zijn aanvraag in te dienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland; dat het tweede motief waarop de bestreden beslissing steunt de vaststelling is dat de problemen van verzoeker in zijn land het voorwerp hebben uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van zijn asielaanvraag; dat deze aanvraag werd afgewezen en genoemde problemen bijgevolg niet meer kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag bij toepassing van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet in België in te dienen;

Overwegende dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op grond van de twee voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, kon besluiten zonder schending van de motiveringsverplichting, dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 niet ontvankelijk is; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel als volgt adstrueert :

> "Rechten van de kinderen
> Door de bestreden beslissing miskent de Minister het Ve(r)drag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind (B.S. 17 januari 1992).
> Ingevolge art. 9 van voormeld verdrag kunnen ouders en kinderen niet tegen hun wil van elkaar worden gescheiden. Art. 28 van hetzelfde verdrag voorziet dat de ratificerende staten, waaronder België, garanderen dat de op hun grondgebied verblijvende kinderen onderwijs wordt verstrekt. Art. 6 erkent een recht op ontwikkeling en ingevolge art. 4 heeft België zich geëngageerd om alle economische, sociale en culturele rechte(n) in de meest ruime zin ter beschikking te stellen.
> Beide kinderen zijn volledig geïntegreerd in hun school en behalen bovendien zeer goede resultaten. Zij worden zelfs door alle leerkrachten en de directie geloofd. De oudste dochter moet nog 2 jaar doen om haar humaniora te voleindigen, de jongste dochter nog 4 jaar.
> Beide kinderen nu terug sturen naar Tadzjikistan maakt voor hen een einde aan hun studies en hun toekomst, en zou bovendien in strijd zijn met de hiervoor aangehaalde principes, vervat in het Verdrag inzake de rechten van het kind.";

Overwegende dat verzoeker in essentie stelt dat de door hem ingeroepen verdragsbepalingen geschonden worden door de miskenning van het feit dat zijn kinderen volledig geïntegreerd zijn in hun school, goede resultaten behalen, en een terugkeer naar hun land van herkomst een einde zou maken aan hun studies en hun verdere toekomst;

Overwegende dat niet kan worden ingezien hoe de bestreden beslissing voornoemde bepalingen schendt, vermits zij niet inhoudt dat verzoeker en zijn gezin op het tijdstip van huidig arrest naar hun land van herkomst zullen worden teruggestuurd; dat bovendien de bestreden beslissing niet inhoudt dat verzoeker van zijn kinderen zal worden

gescheiden; dat hij niet aantoont dat aan zijn kinderen in zijn land van herkomst het recht op onderwijs en ontwikkeling wordt ontzegd; dat het tweede middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien april tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**